

Sygn. akt XI GC 426/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 stycznia 2016 roku

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie, Wydział XI Gospodarczy,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Jakub Idziorek

Protokolant: Gabriela Wierzgacz

po rozpoznaniu w dniu 19 stycznia 2016 roku w Szczecinie, na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Bank spółki akcyjnej we W.

przeciwko Bank (...) spółce akcyjnej w G.

o zwolnienie od egzekucji

I. zwalnia od egzekucji, prowadzonej z wniosku pozwanego Bank (...) spółki akcyjnej w G. przeciw dłużnikowi T. P. (1) przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie R. W. pod sygnaturą KM 226/15, udział wynoszący 51/100 w prawie własności pojazdu marki C. (...) numer rej. (...), numer nadwozia (...);

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 360 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych) tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt XI GC 426/15

Sprawę rozpoznano w postępowaniu zwykłym

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank S.A. we W. wniósł o zwolnienie od egzekucji, prowadzonej z wniosku pozwanego Bank (...) spółki akcyjnej w G. przeciw dłużnikowi T. P. (1) przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie R. W. pod sygnaturą KM 226/15 udziału wynoszącego 51/100 w prawie własności pojazdu marki C. (...) numer rej. (...), numer nadwozia (...). W uzasadnieniu wskazano, że powód zawarł z dłużnikiem T. P. (1) umowę kredytu na zakup wskazanego pojazdu, zabezpieczeniem kredytu była umowa przewłaszczenia na zabezpieczenie 49/100 udziału w prawie własności pojazdu na rzecz banku. Umowa przewidywała, że po powstaniu określonego w niej poziomu zadłużenia na bank przejdzie także pozostały udział w prawie własności pojazdu. Ponieważ kredyt nie był spłacany, nastąpiło przejście na powoda także 51/100 udziału w prawie własności pojazdu, zatem egzekucja prowadzona przez pozwaną do tego udziału narusza prawa powoda.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu, wskazując, że powód nie wykazał, by doszło do skutecznego zajęcia przesłanek przejścia pozostałego udziału dłużnika na powoda. Przedstawione przez powoda rozliczenia umowy budzą wątpliwości, a przejście udziału, nawet jeśli nastąpiło, to po zajęciu go przez komornika.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 25 maja 2009 r. między powodem i T. P. (1) została zawarta umowa kredytu złotowego w kwocie 83966,48 zł na zakup pojazdu marki C. (...) numer rej. (...), numer nadwozia (...). Kredytobiorca miał spłacać kredyt z odsetkami w 84 miesięcznych równych ratach, w sposób określony w harmonogramie.

W dniu 22 maja 2009 r. została zawarta umowa przewłaszczenia na zabezpieczenie, mocą której T. P. oświadczył, że w celu zabezpieczenia wierzytelności powoda z tytułu ww. umowy kredytu przenosi na bank udział w prawie własności ww. pojazdu, wynoszący 49/100. W kolejnym postanowieniu T. P. wyraził bezwarunkową zgodę na przejście na bank pozostałej części w prawie własności pojazdu, m. in. w dniu następnym po dniu, w którym zaległość ze spłatą wymagalnych wierzytelności banku przekraczającej 50% raty wyniesie 90 dni, licząc od dnia, w którym kwota ta została przekroczona.

Niesporne, nadto:

Umowa kredytu z załącznikami k. 12-14

Umowa przewłaszczenia k. 15-16

H. przewidywał wysokość rat między 1292,96 zł a 1438,86 zł, w 2013 i 2014 r. raty miały być płatne do 20 każdego miesiąca w wysokości 1438,86 zł.

Dłużnik płacił raty zgodnie z harmonogramem lub z drobnymi odstępstwami do grudnia 2012 r. W następnym okresie wpłacał; 5.02.2013 r. 600 zł, 6.03.2013 r. 1439,28 zł, 16.04.2013 r. 3000 zł, 17.05.2013 r. 1500 zł, 25.06.13 r. 2949,40 zł, 10.09.13 r. 3000 zł, 18.10.2013 r. 1409,70 zł, 10.12.13 r. 1444,10 zł, 6.02.104 r. 2949,10 zł, 24.03.2014 r. 1500 zł, 15.05.2014 r. 3.142,67 zł, 17.06.30142,67 zł i 1400 zł, 24.09.2014 r. 3.200 zł i 10.11.2014 r. 2000 zł.

Dowód: Harmonogram k. 23, wydruk z archiwum wpłat k. 24,25, historia sald k. 74-75

W dniu 29 grudnia 2014 r. powód wysłał do T. P. wezwanie do zapłaty, wskazując, że wymagalny kapitał kredytu to 3.135,94 zł. Zagrożono dłużnikowi wypowiedzeniem umowy kredytu.

Dowód: wezwanie k. 21

W dniu 11 lutego 2015 r. w sprawie egzekucyjnej z wniosku pozwanego przeciwko T. P. (...)w S. R. W. zajął samochód marki C. (...) numer rej. (...), numer nadwozia (...).

Dowód: protokół k. 19-20, zawiadomienie k. 17-18

24.02.2015 r. powód wystosował do pozwanego wezwanie do zwolnienia pojazdu, składając jednocześnie oświadczenie, że jest właścicielem pojazdu. Oświadczenie wysłano też do komornika.

Dowód: wezwanie k. 26-27, oświadczenie k. 28-29

W dniu 24.02.2015 r. Komornik umorzył egzekucję co do udziału 49/100 w prawie własności pojazdu.

Dowód: postanowienie k. 30,31

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo okazało się zasadne w całości.

Jego podstawa prawna to art. 841. § 1 k.p.c., zgodnie z którym osoba trzecia może w drodze powództwa żądać zwolnienia zajętego przedmiotu od egzekucji, jeżeli skierowanie do niego egzekucji narusza jej prawa.

Powód wskazywał, że egzekucję skierowano do udziału w prawie własności pojazdu, który to udział nie należy do dłużnika, lecz do powodowego banku. W tym zakresie powołano się na treść umowy o przewłaszczenie na

zabezpieczenie, zgodnie z którą dłużnik przekazał bankowi udział w wysokości 49/100 w prawie własności pojazdu. Nadto dłużnik złożył w umowie oświadczenie, że wyraża bezwarunkową zgodę na przejście także pozostałego udziału, o ile spełnione zostaną określone w umowie przesłanki, m. in. w dniu następnym po dniu, w którym zaległość ze spłatą wymagalnych wierzytelności banku przekraczającej 50% raty wyniesie 90 dni, licząc od dnia, w którym kwota ta została przekroczona.

Jedyną sporną w sprawie kwestią było to, czy ziszcza się wskazana w umowie przesłanka, jako że sama treść umów powoda z dłużnikiem oraz zajęcie spornego udziału w toku egzekucji prowadzonej z wniosku pozwanego były poza sporem. Analizowany zapis umowy musi być rozumiany jako złożenie przez dłużnika oświadczenia o przewłaszczeniu na rzecz banku także udziału w wysokości 51/100 w prawie własności pojazdu, jeśli nastąpią opisane w nim okoliczności. Zatem postanowienie to ma charakter warunku. Zgodnie z art. 89 k.c. z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych albo wynikających z właściwości czynności prawnej, powstanie lub ustanie skutków czynności prawnej można uzależnić od zdarzenia przyszłego i niepewnego (warunek). W tym wypadku skutkiem zawieszonym w czasie jest przejście na bank udziału 51/100 w prawie własności pojazdu, a zdarzeniem – opisany w umowie stan zaległości, przekraczający 50% raty i trwający ponad 90 dni. Zaistnienie opisanego stanu zadłużenia powoduje automatycznie przejście prawa, bez konieczności składania dodatkowych oświadczeń przez bank. Pozwany kwestionował wartość dowodową przedstawionych przez powoda archiwów spłaty zadłużenia, powód przedstawił więc dodatkowo zrzuty ekranu obrazujące zawartą w systemach banku historię spłaty kredytu. W ocenie Sądu dowód ten (inny środek dowodowy w rozumieniu art. 308 k.p.c.) jest dowodem wystarczającym dla wykazania, że w ten właśnie sposób zadłużenie było spłacane, pozwany nie powołał zresztą dowodów przeciwnych (np. zeznań dłużnika). Dokumenty generowane przez bank nie wymagają podpisu, powszechnie akceptuje się jako środek dowodowy wyciągi bankowe, także nie zawierające podpisu, wobec tego należy przyjąć, że przedstawione przez powoda dowody są wiarygodne, jeśli idzie o sposób dokonywania przez dłużnika spłat. Z dowodów tych wynika zaś, że istotnie, tak jak to wskazano w ostatnim piśmie procesowym powoda, dłużnik nie uiszczał rat w terminie. Suma rocznych wpłat w latach 2013 i 2014 powinna wynieść po 17266,32 zł. W roku 2013 dłużnik wpłacił 15342,48 zł, a więc już powstała zaległość, przekraczająca wskazany w umowie pułap. Także i w roku 2014 suma wpłat jest niższa, niż suma rat wynikających z umowy (wynosi 15.741,77 zł), co oznacza, że zaległość istniała przez cały ten okres. Tym samym spełnił się warunek od którego zależało przejście własności pozostałych udziałów w pojeździe na powoda.

Z powyższych względów powództwo uwzględniono, uznając, iż egzekucja kierowana przez pozwanego do udziału 51/100 w prawie własności pojazdu narusza prawa powoda

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu znajduje postawę prawną w art. 108 § 1 zd. 1 k.p.c. w związku z art. 98 § 1 k.p.c., który stanowi, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Na rzecz strony powodowej zasądzono równowartość opłaty od pozwu.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)
4. (...)